1972 YILINDA TAŞOVADA BULUNAN NİZAMETTİN ÖĞRETMEN ANLATIYOR. GÜZEL BİR HİKAYE O
Tarih: 22.11.2006 Saat: 00:06
Konu: Genel

1953 Zonguldak/Ulus İlçesi, Dörekler Köyü doğumlu,
1972 Kastamonu Göl-İlköğretmen okulu mezunuyum. Aynı zamanda ilkokula dayalı 6 yıllık Öğretmen okullarının son mezunlarıyız.
Milli Eğitim Bakanlığı, o dönemde tayinleri il emrine yapıyordu. Bakanlıktan gelen atama kararnamem de Amasya İl Emrine atandığım yazıyordu. 15 gün içinde göreve başlamam gerekiyordu. Yokluk içinde olan babamdan danayı satıp aldığı 500 lirayı aldım , elimde tahta bavulum. Amasya ya gitmek üzere yola çıktım.
Amasya Hükümet binasında bulunan İl Milli Eğitim Müdürlüğüne gitim, Milli eğitim Müdürünün kapısını çalıp, içeri girdim. Milli Eğitim Müdürü Cezmi Bozkurt: ne için geldiğimi sordu. İl emrine öğretmen olarak atandığımı, görev yerimi öğrenmek istediğimi söyledim.
Cezmi Bozkurt: Öğretmenim sizi dağ başlarına verdik, oralarda sık sık ziyaret edeceğiz, görev yerleriniz merdiven başındaki listede yazılı dedi.
Dışarı çıkıp merdiven başındaki listeden Taşova İlçesi Korubaşı Köyü İlkokuluna atandığımı öğrendim.
Bavulumu alıp Taşova'ya gitmek üzere yola çıktım.
Hükümet in karşısındaki kavşaktan, Suluova dan Taşova ya giden bir minibüse bindim. O yıllarda yol stabilize,Yeşilırmak boyu toz duman içinde Akşama yakın Taşova ya indim.
Önce bir lokantaya gidip yemek yedim, Lokantacıya "Korubaşı" köyünü biliyormusun, ben o köye öğretmen olarak tayin edildim dedim. Lokantacı köyü bilmiyordu, tahmin ediyordu; bu köy Şeyhli bölgesinde olabilir diyordu.
Bana yardımcı olabilecek birisi vardı Cipci Muhacir İsmail.
O yıllarda araç sayısı çok az Taşova da ticari taksi olarak Cipçi İsmail de bir renault ile bir de Landrover cip var. Lokantacı Cipçi Muhacir İsmail'i buldu, tanıştık. Cipçi köyü biliyordu, Şeyhli, bölgesinde ilçe merkezine 47 km. uzaklıktaydı.
1969 yıllarında Türkiye de köy isimleri yeni değiştirilmişti, köyün eski adı Serniç'ti.
Ertesi günü beni Korubaşı Köyüne götürmesi için Cipçi İsmail ile araba ücretini konuştuk.
Cipçi, Hocam, o bölgeye yol yeni açıldı, henüz malzeme dökülmedi, yağmur nedeniyle çamur var. Ciple gideceğiz eğer zorlanırsam 250, zorlanmadan gidebilirsem 200 liranı alırım dedi, anlaştık.
O zamanların öğretmen örgütü olan TÖB-DER i buldum. Öğretmen arkadaşlardan da köy hakkında bilgi aldım.
Altı kahve, işletici gençin saçları beyaz olan adını unuttuğum kişinin otelinde kaldım.
Ertesi gün cipçi ile buluştuk, Ladrover ile yola çıktık. Mercimek Köyünü geçtik, Destek göründü. Cipçi ufku gösterek: Hocam karşıki dağları aşacağız dedi. Destek nahiyesinin arkasındaki Gavur Yokuşunu aşacaktık.
Yokuşu çıktıkça orman, çoğlmaya başladı. Yokuşu tırmandıktan sonra yayla konumunda olan ağaçlı bölgenin ham orman yolunda ileleyerek, Fındıcak;Tekke, Korubaşı yol ayrımına

vardık. Yol ayrımında, çoban kıyafetli bir genç telaşlı telaşlı bize el edip durmamızı işaret ediyordu. Cipci genci tanıdı, durdu.
Genç: heyecanla cipin içine ve üstüne bakıyordu. Cipçiye sordum: Nedir bu gencin telaşı.
Cipçi; bir gün önce Fındıcak mahallesinde kavga sırasında silahlı çatışma sonucu ağır yaralanan birisini hastaneye götürmüştü. Yaralının yakını olan genç, cipin cenaze getirdiğini zannediyordu.
Korubaşı Köyüne indik. Köyün girişinde dışı çamur ve samanla karıştırılmış sıva ile sıvanmış tek derslikli, okula bitişik tek lojmanı olan bir köy okulu. sıvaların bir kısmı dökülmüş, sanki kaburgaları çıkmış yaşlı bir hayvanı andırıyordu. Benden ğüç yıl kıdemli,bir ay önce askerlik dönüşü atanmış olan Hayri Başkale bizi karşıladı ve misafir etti.
(devamını yazacağım. Saygılarımla.)

Nizamettin ÇETİNKAYA
ehlikeyif@ttnet.net.tr